

ת"פ 12347/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

05 יולי 2023

ת"פ 21-06-12347 מדינת ישראל נ' פלוני
לפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז הילה מלול - נוכחת

נ ג ד

הנאשם

פלוני - נוכח
ע"י ב"כ עוז שיר שם טוב מஸרכו של עוז אורי בן נתן - נוכחת

מקרה דין

א. רקע כללי

1. כפי הנטען **בחלק הכללי של כתב האישום**, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג לשעבר ולهم ילד משותףILD שנות 2019 (להלן: "הקטין"); הנאשם והמתלוננות התגוררו בנפרד, כאשר המתלוננת שהתה באוטה עת ברוח המשעול הרimon 1 בשדרות (להלן: "המקום").

2. כפי הנטען **בעובדות כתב האישום**, ביום 01.07.2020 ב时刻 20:02, החיזיר הנאשם את הקטין למקום שבו שהתה המתלוננת.

3. בנסיבות אלו, נגשה המתלוננת להוציא את הקטין מהמושב האחורי של הרכב שבו ניגר הנאשם, או אז, תקף הנาง את המתלוננת בכך שדחף אותה מעלה הקטין במטרה להוציאו מהרכב בעצמו.

4. בהמשך לכך, הבדיקה המתלוננת בטלפון של הנאשם וזרקה אותו לעבר הרצפה על מנת להרחק את הנאשם מעלה. בתגובה, **ובעת שהקטין היה מצוי בזרועותיה, דחף הנאשם את המתלוננת בפניה וזו נפלה ארضا יחד עם הקטין**.

5. בנסיבות המתוארות לעיל, נঢ়লה המתלוננת בפרק שמאל ונגרמו לה נפיחות ושפשוף חיצוני וכן נפיחות קלה מצד עין ימין, ולקטין נגרמו נפיחות ושפשוף במצח מימין.

6. בהמשך כאמור לעיל, החילה המתלוננת להכות את הנאשם על מנת להרחקו מן המקום, או אז, אחץ הנאשם בצווארה של המתלוננת ודחף אותה מטה.

7. בד בבד, יצא שכן מביתו וקרא לנאם לחודל ממעשי, ובתגובה לכך ברוח הנאשם מהמקום.

8. בגין כל אלו, יוכסו לנאים עבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ; **ותקיפת חסר ישע וגורימת חבלה ע"י אחראי** לפי סעיף 368(א) סיפא לחוק העונשין.

9. הנאשם כפר בכל המיחס לו בכתב האישום, ולאחר שהובאו הראיות בתיק, מצאתי בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 09.03.2022, להריע את הנאשם בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, ותקיפת חסר ישע וגורימת חבלה ע"י אחראי** לפי סעיפים 382(ג)-368(א) סיפא לחוק העונשין. אם כי ככל הנוגע כאמור בסעיף 7 לכתב האישום לא מצאתי לקבוע כי הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת ודחף אותה כלפי מטה (מה גם, שלנאים כלל לא יוכסה עבירת תקיפת סתם נספת בגין עובדה זו), ולא מצאתי לקבוע כאמור בסעיף 8 לכתב האישום כי לאחר נפילת המתלוננת והקטין לעבר הרצפה, ולאחר שהשכן יצא מביתו וקרא לנאים לחודל מעשיו, הנאשם ברוח מהמקום.

10. ביום 06.09.2022, במעמד הטיעונים לעונש, ומשצחיה סנגורי החדר של הנאשם, כי הנאשם, למעשה, מודה במיחס לו בכתב האישום ונוטל אחריות על מעשיו, עתר הסנגור כי טרם מתן גזר הדין יופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסוקיר בעניינו. בד בבד הנאשםלקח אחריות על מעשיו ובקיש כי שירות המבחן יבחן את ביטול הרשותו. בשל שינוי הנסיבות והחלפת הייצוג לאחר מתן הכרעת הדין, המשימה מצדה הותירה את עניין שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לשיקול דעתו של בית המשפט, תוך שהצהירה כי היא איננה מחויבת להמלצתו העונשיות של השירות.

11. בעניינו של הנאשם התקבלו **שניتسקרים**, ובסוףם, המליך שירות המבחן להשית על הנאשם **ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל וענישה נלוית** כעונש הרתעתי ומabit גבולות שיבahir לנאים את חומרת התנהגותו והעבירות שבhan הוא הורשע. בנוסף לכך, **בשל רמת המסתכנות הגבוהה הנשכפת הימנו, וקשה בליךאת אחריות, לא מצא השירות להיעתר לבקשתו של הנאשם לביטול הרשותה**. בגין הتسקרים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וח'י משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יচסן לעבירות ועד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקרים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאלייהם ATIICHIS בהמשך.

12. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהוגשה בעניינו של הנאשם** ביום 14.06.2023, עולה שהנאשם נמצא מתאים עם מגבלות לביצוע העבודות.

ב. טייעוני הצדדים לעונש

13. **כריאות לעונש** מטעמה, הפניה המשימה לתמונות הצבע המתעדות את החבלות שנגרמו למטלוננת ולקטן (**ת/8**), ולתעודות הרפואיות שהוגשו בעניינים של השניים (**ת/3**). לגופו של עניין ובכל הנוגע לשאלת העונש, באת כוח המשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשיו של הנאשם ומהאופי החמור של העבירות אותן הוא ביצע כלפי בת זוגו לשעבר ובנו הקטן, ועתה לקבוע בגין מכלול מעשיו מתחם עונש הולם כולל אחד הנע בין מאסר קצר שנייתן לרצומו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל. לבסוף, ומשבסרה כי אין מקום להרוג לפחות מהתחם העונשה בעניינו של הנאשם משיקולי שיקום, ובהתאם הuder שיתוף הפעולה של הלה עם שירות המבחן והتسקרים*הישליליים* שהוגשו בעניינו, עתירה המשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוי של המתחם ולהשית עליו עונשה בדמות 6 חודשים שיכל וירוצה בעבודות שירות וענישה נלוית.

14. **מנגד**, ההגנה חילקה על מתחם העונש הראו שザציגה המאשימה ועתה לקבע מתחם עונשה הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירצוי בעבודות שירות. כמו כן ביקשה ההגנה להתחשב בכך שמדובר באירוע חריג לאורחותו של הנאשם על רקע יחסיו העכורים עם המתלוננת; כי אין מדובר/almost המצוייה ברף חומרה גבוהה אלא לכל יותר בהתנהגות שהסתכמה בדחיפות; וכי לא הייתה לנائب כל כוונה לתקוף את הקטן. עוד הפעיטה ההגנה להתנהגותה האלימה של המתלוננת במהלך האירוע. באשר לניסיונות שאין קשורות לביצוע העבירות, ובכלל זה ללקיחת האחריות מצדיו של הנאשם על מעשיין; רצונו הראשוני לעבור טיפול; ועבورو הפלילי שהתיישן לו זה מכבר אך לא נמחק ושאינו מכבד, עתירה ההגנה (חרף התסקير היישלי שהוגש בעניינו), למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בעונשה צופה פנוי עתיד.

15. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרון",לקח אחריות על מעשיו והצער עליהם וטען כי הוא מסר לשירות המבחן כי הוא אכן אינו 'משתווך' לטיפול אך מבין שהוא זקוק לכך, וביקש מבית המשפט כי יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

16. לאחר שאיו חולק על כך שככל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתחם שקבע החוק בתקינו **113 לחוק העונשין** (ופורש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים ולאחר מכן את העונש המתאים לנائب, תוך בחינה שמא יש מקום בנסיבות הנדון לסתות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

17. כאמור בסעיף 40ג(א) **לחוק העונשין**, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרי המנחה בעונשה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפניה בהם ובמידנות העונשה הנוגנת.

18. **הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה התקיפה החבלנית של המתלוננת**, הינו שמירה על שלמות גופם, שלוםם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשימירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. על אודוט החומרה הטמונה בעבירות שבוצעות תוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמידה עצם כך שהחוק מצא לקבע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יכול בשעה שאלו מבוצעת לפני בניית הזוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השו' א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] 11.10.2007); דבריו של כב' השו' י' עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, [פורסם בبنבו] 19.04.2012); ורע"פ 340/21 אבראהים מסרי נ' מדינת ישראל [פורסם בبنבו] (28.01.2021).

19. **בעצם ביצוע עבירות תקיפת חסר הישע וגרימת חבלה ע"י** אחראי, פגע הנאשם בערכיהם שנעודו להגן על שלמות גופו, ביטחונו, כבודו, ושלמות נפשו של הקטן במסגרת התא המשפחתי. פגעה בערכיהם אלו מתחדשת כאשר מעשי האלימות מתבצעים על ידי ההורה של הקטן וציפייה הילד מופרת, שעה שנעשה שימוש/almost במקום שבו אמרוים לשורר יחסית אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השו' א' פרוקצ'יה בע"פ

7/6758 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (07.10.2007); ודבריו של כב' השו' ח' כבוב בת"פ (מחזין תל אביב) 40166/05 **מדינת ישראל נ' מורzin** [פורסם ב公报] (07.12.2007)).

20. בשים לב לנסיבות הקשורות בбиוץ העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, וביחד לנוכח אופיה של האלימות הפיזית אשר הופעלה מצדו של הנאשם והחלות שנגרמו, סבורתני כי **הפגיעה בערכיים המוגנים הינה ממשית**.

21. בעניין זה, בראש וראשונה נתתי דעת**י לנזק הגוף שנגרם למתלוננת ולקטין** כתוצאה מעשיו של הנאשם, תוך שלמתלוננת נגרמו חבלות במפרק שמאל ונפיחות ושפושף חיצוני ונפיחות קלה מצד עין ימין, ואילו הנזק הגוף שנגרם לקטין התבטא בנפיחות ושפושף במצב מימיין, שתמונות הצבע המתעדות את החבלות שנגרמו לשניים, מדובר بعد עצמן (**ת/8**). אכן, המדובר בנזק גופני המצוי ברף שאין ברף הגבואה ביותר של החבלות שהעבירות הקבועות בסעיפים 382(ג) ו- 368(א) סיפה **לחוק העונשין** יכולות להכיל בתוכן. ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם תחת השגחה ושמירה על הקטין בהיותו אחראי עליו, מצא לנכון לתקוף את המתלוננת, תוך שהקטין מצוי בזרועותיה והתעלם בפגיעה מהנזק הפטונצייאלי אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרسن, שבו כימעוינו היו עלולים להביא אף לתוצאות קשות מalto שנגרמו בסופה של דבר הן **לקטין הן למתלוננת**, וכבר היו דברים מעולם.

22. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעת**י לאופיה של האלימות הפיזית** שהופעלה מצדו של הנאשם, עת הוא תקף את המתלוננת בך שהוא דחף אותה מעל הקטין בעת שהמתלוננת נגשה להוציא את הקטין מהמושב האחורי של הרכב מבלי שקדם לכך שיח בין השניים או התגרות כלשהי מצדיה של המתלוננת. אכן כקבע בסעיף 55 להכרעת הדין, הרוי שמחומר הראיות ומהעדויות השונות שנפרשו לפני נשקפה מערכת יחסים עכורה בין המתלוננת לנאשם, תוך שהמתלוננת איימה לא אחת על הנאשם עבור לאיורע שבמוקד כגב האישום, איזומים הטרויים לאוזן ואף מטרידים, והמתלוננת אף הודתה כי היא השמיעה דברי איזום כלפי הנאשם עבור לאיורע מושא האישום. עוד לא נעלם מעניין כי אף המתלוננת נקטה באלימות כלפי הנאשם, עת לאחר שהנאשם דחף אותה בפעם הראשונה, יצא נשקפה כלפי ולה זרקה מתוך הרכב חפצים השיכים לו ואף שפכה עליו מים. יחד עם זאת, ברי כי אין באלו להצדיק במאומה את התנהגותו משוללת הרسن של הנאשם עת מיד לאחר מכן, להה דחף את המתלוננת בפניה וכתוצאה מכך המתלוננת נפלה לעבר הרצפה יחד עם הקטין. וכן יזכיר את קביעתי בסעיף 53 להכרעת הדין לפיה "... ולידי, אין ספק כי הנאשם חזה את האפשרות כי כתוצאה מדחיפתו את המתלוננת כאשר הקטין מצוי בזרועותיה (ובהינתן הבדלי הגודל והחזקק ביניהם), עלולה המתלוננת ליפול ולהיחבל, כמו גם הקטין, אך הוא היה אديש כלפי התרחשויות התוצאה (וראו לעניין זה, **ת"פ (מחוזי ת"א) 40228/03 מדינת ישראל נ' הררי גד** (公报, 30.04.2009) להלן: "ענין הררי"); **ת"פ (שלום פ"ת) 24508-08-15** **פלוני נ' פלוני** (公报, 07.06.2017)." כמו כן, יאמר כי מעשי התקיפה בוצעו ע"י הנאשם לעניין הקטין ונדמה כי למעשו של הנאשם המתלוננת הכתה את הנאשם ואף פתחה את דלת רכבו והשליכה עליו חפץ. ואולם, בעניין זה נתתי משקל לדבריה של המאשימה במעמד הטיעונים לעונש, לפייהם על התנהגותה זו של המתלוננת, להה נתנה את הדין.

23. מעבר לאמור עד כה ייאמר, כי אל לנו לשוכח כי עובדות כתוב האישום מלמדות כי הנאשם למעשה תקף את המתלוננת **בשתי הזרזנות** שונות, כך שנדמה כי עצם העבודה כי הוא הנאשם בעבירות התקיפה אחת כלפי, עושה עמו חסד במידה רבה. ואולם כמובן, צריכה התנהגות משוללת רسن זו, להישקל עבור לקביעת העונש ההורם שכן, יש לזכור כי מאז חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתוב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפוי החוקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, **רע"פ 5978/04**)

פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); **בע"פ 2581/14 אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.08.2013); **ע"פ 13/13 פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] (29.02.2015)).

.24

בכל הנוגע לנסיבות שהביאו את

הנאשם לביצוע העבירות, כפי העולה מتسקירי שירות המבחן, הלה תלה את מעשיו בהתנהגותה הבעיתית של המתלוונת וברצוננה לפגוע בקשר שלו עם בנו. גם אם הייתה מקבלת את טענות זו של הנאשם (ואיני קובעת זאת), ברוי כי אין בכך כדי להצדיק במאומה את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרسن של הנאשם כלפי המתלוונת והקטין. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם געשו מתוך התפרצויות כעס ספרטנית ומבלישנווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין ליתן לנשיבתה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האליםות כנגדי בני משפחה בעידנא דריთחא ומבליש שהערביון תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

.25

אשר למדיניות הענישה הנוגנת

בעבירות השונות שנערכו על ידי הנאשם, "יאמר כי מطبع הדברים, לא ניתן למצוא בפסיכה מקרה שהינו זהה בדיק לקרה שנדון לפני". שכן, גם כמשמעותם בפסק הדין שביהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו כלפי בני משפחה, לעומתם יש שינוי במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן של פניו הן נפרשו, בחומרת האליםות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרכו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שמצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ו במקרה. ועודין, "יאמר ولو על דרך ההיקש, כי במקרים דומים לקרה שלפני" (זהו כוונה לאיירע אחד, של שילוב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת חסר יש וגראמת חבלה ע"י) אחראי אשר בוצעו במסגרת התא המשפטי (ומוביל שהתעלמות מנסיבות תקיפת הקטין ע"י הנאשם שנפגעה כתוצאה מdishpatah של המתלוונת ע"י הנאשם בעודו נתון בזרועותיה), **הושטו על הנאים השונים עונשים** הנעים על פני מנעד רחב - החל מעונשי מאסר למשך כמה חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעוני מאסר ארוכים יותר, שבהם לב לאורךם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.

.26

כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות

דרגות חמורה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנسبות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שימושתיים על הנאים השונים בתחום המתחמים או מחוץ להם, משתנים לנוכח נסיבותם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים טיפוליים; גilm; וכיוצא באלה.

.27

כדוגמה למנעד הענישה הרחב שלעיל,

ראו למשל **"פ (כפר סבא) 56156-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם ב公报] (02.08.2021); **בע"פ 5705/18 פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (29.08.2018); **רע"פ 21 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (07.12.2021); **ת"פ (שלום רملה) 66741-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם ב公报] (07.02.2023); **ת"פ (שלום כפר-סבא) 39753-01-12 מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם ב公报] (04.04.2013); **ת"פ (שלום אשקלון) 34015-10-18 מדינת ישראל נ' פרץ** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (30.01.2019); **עפ"ג (מחוזי באר**

שבע) 15-03-12847 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] (18.03.2015); ות"פ (שלום תל-אביב יפו) 18-11-49537 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם ב公报] (05.01.2020).

.28

בהמשך לאלו, אף לא התעלמות מהפסיקת אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לבין עניינו של הנאשם שלפני. כך לדוגמה, ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (21.05.2015) פסיקה שאליה הפניה המאשימה, המדובר במערער שהורשע על יסוד הودאותו בשלושה אישומים ובכלל זה, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת סתום -בן זוג, והזק לרכוש בمزיד. המערער תקף את בית זוגו בכך שטר לה בפניה וגרם לה לשטוף דם בסמוך לעיניה הימנית ולפצע מדם בשפתה. במועד אחר הפשיל המערער את מכנסיה של המתלוננת, נטל חgorה שנמצאה בביתה והכה בישבנה באמצעות החgorה; ובמסגרת טויל בקיסרייה, שבר המערער את משקפי השמש של המתלוננת. הנה כי כן, המדובר בנסיבות השונות בתכלית השוני מ אלו שלפני ובעלות רף חומרה גבוהה הרבה יותר. לא לשווין ציין בית המשפט העליון כי מעשיו של המערער: "גרמו למתלוננת **לפגיעות פיזיות ונפשיות אחת.** בית המשפט המחויז הדגיש בצדק, את מידת ההשפלה שחוויתה המתלוננת בעת שהותקפה על-ידי המבקש באמצעות החgorה, לאחר שהוא הפשיל את מכנסיה. מעשה זה יותר **המעשים שיוחסו למבקש הינם מכוערים, והצדיקו הטלת ענישה חמירה הכוללת רכיב של מאסר בפועל.**" הנה כי יקשה על בית המשפט להוכיח מפסיקת זו לעניינו.

.29

עוד הפניה המאשימה לרע"פ 3077/16

פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (02.05.2016), שם המערער הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה.ברי כי מקרה זה שונה בנסיבותיו שהין ברף חומרה גבוהה מזה שבעניינו כי שאלת ציינה בצדק ב"כ המאשימה במהלך טיעוניה לעונש.

.30

בכל הנוגע לפסיקה שאליה הפניה

ההגנה, כאן ייאמר כי **בת"פ (שלום-פתח תקווה) 16-02-60892 מדינת ישראל נ' סלמה** [פורסם ב公报] (22.11.2017), המדובר היה בנאשם אשר הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ואוימים, בכך שבעקבות ייכוח שנתגלו בין בני הזוג, הנאשם קלל את המתלוננת, ירך בפניה, ובהמשך זרק לעברה סיגירה בווערת שלא פגעה בה ואף איים לחנק אותה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מוותנה ועד לכמה חודשים מאסר, ואולם, המדובר בעבירות ובנסיבות קלות מ אלו שבעניינו, שכן בעניינו הנאשם (צורך) הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בין זוג, ותקיפת חסר ישע וجرائم חבלה ע"י אחראי. עוד הפניה הגינה **لت"פ (שלום תל-אביב -יפו) 32118-11-15 מדינת ישראל נ' טל אברבאנל** [פורסם ב公报] (05.02.2018), שם הורשע הנאשם בתקיפה חבלנית של בת זוג ואוימים, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מוותנה לבין שנות מאסר, אך מצא לנכון לצוין באופן מפורש כי: "**הקלה בקביעת המתחם תושתת על-בסיס היוטו של הנאשם "בגיר צעיר": הנאשם ביצع את העבירות בהיותו כבן 20 בלבד, המעשים חריגים באורחות חייו, ומאז לא הסתבר בפליליים.**" מבלתי להיכנס לשאלת היכן הוציאו הנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה כתובו את מתחם העונש ההולם, הרי שכעולה מגזר הדין, הנאשם בנסיבות קודמות, הבין והפנים את שמעוותם וחומרתם של

מעשו, חזע מעצמו וחש חרטה כנה - מה שאין כך בעניינו כפי שעוד יפורט בהמשך הדברים.

.31

בנוסף לאלו, ההגנה תמכה את עתירתה

לקביעת מתחם עונש הולם שתחילה במאסר מותנה עת הפנטה לשני פסקי דין נוספים. האחד, רע"פ 15/18833 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.12.2015), שם הורשע המערער בבית משפט השלום, על יסוד הודהתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפה סתם - בן זוג ואויומים. בנסיבותו מקרה המערער תקף את בת הזוג במהלך שנה בהלאך שנה שלאה הגורמת שונות וגרם לה לחבלות ואף איים עליו כי ירוג אותה. שם אכן מדובר במרקחה הדומה לזה המונח לפתחי (אם כי לנאים שם לא יווכח עבירה של תקיפת חסר ישע וגרים חבלה ע"י אחראי כבעניינו), ונקבע כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין עונש של מאסר מותנה לבין 12 חודשים מאסר בפועל; השני, רע"פ 19/1322 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.03.2019), שם דחה בית המשפט את ערעור הנאים שהורשע בעבירות של תקיפת חסר ישע וגרים חבלה ע"י אחראי ובתקיפת קטן על ידי אחראי. בנסיבות אותו מקרה, הכה המערער את בתו הקטינה בהזדמנויות שונות, לעיתים באמצעות חגורה, ולא פעם תוך השפעתה למרחב הציבורי. בית המשפט קבע כי על מתחם העונש הראי לנوع בין מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשים מאסר בפועל (אכן, עבירת תקיפת הקטינה נסיבותה חמורות מאוד שלפניו אם כי לא יווכח לנאים שם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג כבעניינו). יחד עם זאת, יוער, כי גם לו הייתה מקלט את מתחם העונשה שהוזג ע"י ההגנה בשני פסקי דין אלו (ואנני קובעת זאת), הרי שלדידי היה מקום בעניינו לסתות מתחם זה לחומרה (וגם על כך עוד יפורט בהרחבה בהמשך הדברים).

.32. על כל פנים, וזאת חשוב להזכיר, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושטו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנע העונשה שהוזג לעיל. ועדיין, דומני כי ההחלטה שהוזכרה היא-היא המייצגת נוכנה את מדיניות העונשה הנוגגת. עוד ראוי להזכיר, כי מילא גם לאחר תיקון 113 העונשה נותרה אינדווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. עונשה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעומת אין לגזר עונשו של נאים על סמך כתורות העבירות שבhan הוא הורשע, ויש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשו ע"פ 433/89 ג'ורגי אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות העונשה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם יש考ל בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 13/1903 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

.33. ככלם של דברים, לאחר שנתי את דעתך לעיקרון המנחה בעונשה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הנוגגת ולנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שפורט בהרחבה לעיל, ומבלתי שתתעלמתי מהאופן שבו נגרמה החבלה לקטין, הריני לקבוע כי על מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשי של הנאים לנوع במרקחה הנדון בין כמה חודשים מאסר שניית לרצותם בעבודות שירות, בין 18 חודשים מאסר בפועל.

גזרת הדין

.34. אשר לגזרת עונשו של הנאים בגדרי המתחם שנקבע, כאמור בסעיף 40(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לשקל בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות, כפי שאלהו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

35. בעניין זה נתתי דעת **לעברו הפלילי של הנאשם**, הכולל 3 הרשעות קודמות (כשהאחרונה שבהן הינה מיום 18.11.2023), שהתיישנו אך לא נמתקו בעבירות של סיוע לגניבת; اي מניעת פשע; תקיפה סתם-בן זוג; היזק לרכוש בمزיד; תקיפה סתם; ואיוימים - בגין הושטו על הנאשם עונשים במגוון רחב ובהם, מסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי, קנס והתחייבות (ת/11).

36. בנוסף לאלו, הבאתិ בחשבו את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מסר בפועל וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכרך ולעובדה כי הכלא זר לו.

37. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את מאפייניו החוביים של הנאשם בהיבט התעסוקתי, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח יצרני. עוד נתתי דעתך לשעסקין בנאשם שבסמך שלוש שנים מאז שביצע את העבירות שבגין הוא נוטן את הדין כתע, נמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

38. זאת ועוד, בית המשפט מביא בין מכלול שיקולי א**ת האמור בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם**. כך, מتسקרו מיום 18.12.2022, העריך שירות המבחן כי **מן הנאשם נשקף סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה במערכות יחסים זוגית**. להתרשםתו זו הגיע השירות תוך שהביא בחשבון בין היתר את חומרות העבירות ואופיין; מאפייני אישיותו של הנאשם והתנהגותו באירוע שבמוקד כתב האישום כקשרו לקשיי בהפעלת שיקול דעת עמוק וקשה לבחון מרחב האינטרנט לפעולה במצבו כעם ותסכול; נטייתו של הנאשם לעמדות קורבניות ודפוסי חשיבה נוקשים הקשורים לציפיותו בקשר הזוגי, בשלהערכת השירות הלה ממוקד בצריכו ובקשיש שלו לראות את الآخر; ההתרשםות, לפיה הנאשם מתנהל במערכות יחסים זוגיות מתוך דפוסי חשיבה יילדותיים ובלתי בשלים ומתקשה בקיום שיח בוגר ועמוק, בשלהערכת השירות לאורך השנים הנאשם אימץ לעצמו דפוסי תקשורת מכשילים בהתמודדותו במצבו לחץ, וקשה במערכות יחסים; וקשה של הנאשם לזהות בעיתיות בהתנהגותו ולהכיר באופן מלא בהתנהגותיו האלימות, תוך נטייתו להשליך את הביעיות על גורמים חיצוניים ובעיקר על נפגעת העבירה.

39. בנוסף לאלה, התרשם השירות כי הנאשם שיתף פעולה עם השירות בכרך שהגיע לפגישות אלihan הוא זומן. עם זאת, השירות התרשם כי שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם ברמת השיח אינו מלא ועמוק, תוך שהוא נתה להתייחס בעיקר לדפוסי התנהלותו המתפקידים והתקשה להעיר אינפורמציה מדוקפת, לקחת אחריות על באופן התנהלותו בחישו, לבחון את דפוסיו המכשילים והאלימים ולראות את החלקים הפוגעניים שבתנהגותו.

40. לצד אלה, ציין השירות כי הנאשם השקיע מאמצים רבים **בתפקוד תעסוקתי יציב** וכי הוא בעל שאיפות להפתח ולהתקדם בתחום זה; הנאשם מגלה אחריות ודאגה לבנו הבכור מנישואיו הראשונים; וכי העמדתו לדין והחשש מפני תוצאות ההליך המשפטי והמחירים שהלה עשוי לשלם בעקבותיהם במישור התעסוקתי מהווים גורם מרתקע ומצביע גבולות. משנהאשם הביע את הסכמתו **הראשונית** לבחון את דפוסיו המכשילים והאלימים במסגרת הליך טיפול, העריך שירות המבחן כי הנאשם זקוק למסגרת טיפול אינטנסיבית בבית נעם', שהינו מרכז לגברים אלימים הנוהגים באלימות זוגית. בנסיבות אלו, ולאחר שנקבע לנאשם ריאון קבלה ל'בית נעם' עתר השירות לדחיה על מנת שתתתקבל הערכת המסדרת הטיפולית בעניינו.

41. וכך, מتسקרו מיום 30.03.2023, עדכן השירות כי ביום 21.12.2022, הגיע הנאשם לריאון ב'בית נעם' וכי מידייע שנתקבל מגורמי הטיפול במסגרת עליה כי במהלך הריאון **הנאשם נמנע מלחת אחירות כלשהי על מעשיו; שלל דפוסי אלימות בכל אלימות זוגית בפרט, תוך שהוא היה עסוק בהאשמה המתלוננת**.

ותפיסתו העצמית כקורבן; צין את עניין ביטול הרשעה כמניע יחיד להסכמתו להשתלב בטיפול; וביטה עמדות הנוגנות לגיטימציה לאלימות בסגירת מערכת ייחסים זוגית מורכבת תוך שהbia כדוגמא את המקרה של שירה איסקוב, והשווה את עצמו לבעה וגילה הבנה להתנהלותו, תוך שלדידו לא ניתן לדעת מה היה הטריגר שהפעיל אותו לנוכח כפי שנגא כלפייה. עוד נמסר כי הנאשם התלהם כמה פעמים במהלך הפגיעה, נעמד והتابקש לשפט וכי אף בסיום הראיון הלה המשיך להתלהם ביחס להיווטו קורבן וחזר להתיישב על אף שהتابקש לצאת מהחדר. **להתרומות גורמי הטיפול**, נראה כי בנאשם **קיימים דפוסי אלימות מופנים** וכי הוא **זקוק לטיפול במסלול אינטנסיבי ועמוק יותר מסלול מרכז ערבי, ואולם להערכת גורמי הטיפול**.
בשלב זה הנאשם אינו בשל לטיפול עמוק שהוא בתחום האלימות הזוגית.

42. עוד ציין השירות, כי בשיחה טלפונית שנערכה עם **נגעת העבירה** עליה כי היא אינה מצויה כלל בקשר עם הנאשם וכי לא נעשו מצדיו של הנאשם ניסיונות ליצור קשר עמה או עם בנים המשותף. לצד זאת, הלה מסרה כי היא **עודנה חששת מפני חזרתו של הנאשם בה**.

43. בסיכום של דברים, ושל אופן התייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות, פגיעתו באחר, מאפייניו האלימים, קשייו לקחת אחריות על מעשיו ולהזכיר לדפוסיו האלימים והמכשילים, ובהעדר כל שינוי בעמדותיו, ומושגנו כי הוא אינו מתאים לשילוב בהליך טיפול - לא בא השירות בהמלצת טיפולית-שיקומית בעניינו. מה עוד, שבשל חומרת העבירות ורמת המסוכנות הנשקפת הימנו ואופן התייחסותו לעבירות שבהן הוא הורשע - לא מצא השירות טעמי המצדיקים את ביטול הרשותו.

44. כאן יאמר, כי נתתי דעתך לעמדתה של המטלוננטה לפני הנאשם, כפי שזו הובאה והובעה בתסקרי שירות המבחן.ברי כי האינטראס של המטלוננט איננו האינטראס היחיד שצריך לעמוד נגד עינוי של בית המשפט. ועודין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והוא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשו דבריו של כב' השו' א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל נ' פתחי ابو עסל, [פורסם ב公报] (17.06.2012); וע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] (07.12.2011)).

45. בהמשך לכך, לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם **מתקיימים אוטם שיקולי שיקום** כבדי משקל **שייהה בהם כדי להצדיק סטייה** לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי **cut-off** דה-פקטו של ההגנה לעניין העונש. מהאמור בתסקרים עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לנוקשות, קורבנות והאשמה الآخر, וכי חרף רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת הימנו להישנות התנהגות אלימה ביחסים הזוגיים והנזקקות הטיפולית הגבוהה הקמה בעניינו, הלה מתקשה להכיר ולהעניק באשר לדפוסיו האלימים; התקשה לבטא אמפתיה או כל התייחסות רגשית למצבה של המטלוננטה; הביע לגיטימציה להתנהגותו הפגענית והאלימה, תוך שנתן דוגמה מהמקרה של שירה איסקוב לצד הבנת מניעו של הפוגע; והצהיר כי הוא אינו מעוניין לשנות מדפסי התנהגותו, שכן לתפיסתו לא קיימת אצלו בעיה כלשהי המצריכה זאת.

46. הנה כי כן, משהנאשם **לא לוקח אחריות על מעשיו** (זאת בנגד גמור **למצג שהלה הציג בפני בית המשפט ביום 06.09.2022 ובמועד הטיעונים לעונש ביום 10.05.2023**), ומשיכר כי הלה אינו פניו רגשית לבחון את דפוסיו המכשילים והאלימים, הנסי שותפה לעמדתו של שירות המבחן, לפיה הצהרותו בדבר שילובו בטיפול נזבות מחששו מהתוצאות ההליך המשפטי ולא מתוך הבנה ורצון כן ואמתה להכיר ולהפנים את הבעייתיות לדפוסיו וולערן שינוי בהתנהגותו, וכי דבריו אלו נאמרו מן השפה אל החוץ האotto לא. במצב דברים זה, משהנאשם לא נטל חלק

בכל טיפול יעודו, עודנו מוקן החשש שמא הלה יחוור לעבר עבירות, וזאת בשל דפוסיו המכשילים והתרומות שירთ המבחן, לפיה עודנה קיימת בעניינו **מוסכנות גבוהה** להישנות ביצוע עבירות מתוך האלימות הזוגית. **לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש מקום את עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי.**

47. מעלה מן הצורך יעור, כי אף אם הייתה קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסיטה לקולה ממתחם העונשה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40(א) לחות העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם העונשה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".

48. כידוע, יש לנகוט בזיהירות בכל הנוגע לסתיה ממתחמי העונשה בשל נימוקי שיקום ולבוחן כל מקרה על נסיבותו. בענין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי ש עבר הנאשם נתןאותו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים מצדדים, בבחינת יצא מן הכלל - לסתות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 19/2029 פתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (19.07.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הnicrat, אינטראס השיקום איננו בבחינת חזות הכל, ולצד אינטראס זה קיימים שיקולי עונשה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרונו המנחה בעונשה, לאחר תיקון 113) והרטעה (ראו והשוו, ע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (16.09.2015); ובע"פ 4097/16 محمد מחמוד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (24.05.2016)).

49. **בכל הנוגע לשאלת אופן ביצוע עונש המאסר שיושת על הנאשם** ייאמר, כי חרב ההזדמנויות שניתנו לנאים לשתף פעולה באופן ממשי עם שירות המבחן ולהשתלב במסגרת טיפולית העונה על רמת נזקקומו הטיפולית הגבואה, הלה הדף ברgel גסה את היד שהושטה לו ונמנע לחת אחוריות ולהפנים את חומרת מעשיו, שהינם הבסיס לכל הליך טיפול-שיקומי אפקטיבי. ולא בכדי המליץ שירות המבחן את המלצתו החריגת, לפיה את עונשו ירצה הנאשם מאחוריו סORG ובריח.

50. לאחר ערכית שקלא וטריא בעניין, ומבלתי שהתעלמתי מכך כי ביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות הינה פריבילגיה הניתנת לנאים (ראו לעניין זה, רע"ב 4352/10 ראמי שחיא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.07.2010)), וככל שהוא מוכיח בהתנגדותו שהוא אכן זכאי לכך, היא תישלל הימנו (ראו לעניין זה גם, רע"ב 7242/19 יעקב פרץ נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (04.11.2019)) - מצאתי (ולא בלי התלבבות) כי אין מקום שבית המשפט ישים עצמו קקטגור ויחמיר עם הנאים כהמלצת שירות המבחן מעבר לעתירתה העונשית של המאשימה. כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הרואוי, בית המשפט איננו מחויב לה (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט מ' שмагר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 318, 313 (1981); בע"פ 1472/15 שעשוע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.05.2015); ברע"פ 7389/13 טיטלבאום נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2013); וברע"פ 5212/13 שמעון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.08.2013)).

51. **ומן התם אל הכא**, כיצד, מלאכת גירת הדין אינה קללה כלל ועיקר ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ו מביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הרואוי בין מכלול השיקולים ובכלל זה החובה המוטלת על בית המשפט להגן על התא המשפחתי ולנטוע תחושת ביטחון בקרב בני המשפחה על ידי הטלת עונשה מרעיתה וכבדה על מי שבוחר להפעיל אלימות חרmeta לפני בנות זוג וקטינים, ובשים לב לכך שמדובר גיסא, הנאשם לא ניאות

להתגיס להליר טיפול, ומайдך גיסא, בשים לב לנסיבותו האישיות של הנאשם; לגילו; לעברו הפלילי שהתיישן (אר לא נמחק); לאורח חייו הפרודוקטיבי והিירני; לחלוּף הזמן; לעובדה שמאז ביצוע העבירות ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים - נדמה כי יש מקום בזה הפעם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני. נマーク של המתחם אותו קבעתי לעיל.

52. מכל המקובל לעיל, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות.

ה הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר ביום 23.08.2023, או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. העבודות תבוצענה בעמותת "יחדי" בכתבota: רח' מג' המפעלים 28, במהלך חמישה ימים בשבוע על פי טוווח השעות המתאפשר בחקוק העונש.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 00:08:00, במקדמת גוש דרום של שב"ס ביחידת עבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילת אחר.

מוסבר לנימוק כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנוכחי יעבור עבירת אלימות מסווג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנוכחי יעבור עבירת אלימות מסווג עוון.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לע"ת/2 ולקטין.

הפיizio ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום .

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל תשלום שייגבה בתיק, יזקף תחילת על חשבון הפיצוי.

תשומת לב הנאשם כי החוב מעבר למרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות עבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדריכים הבאים:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

בموقع שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 00-2055000-073.

בழמם בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).

ה. **קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה.**

הकנס ישולם ב-3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבhem בתוך 120 ימים מהיום.

כל תשלום שייגבה בתיק, יזקף תחיליה על חשבונ הפיצו.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצו/ הוצאות כעbor שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, www.eca.gov.il

בموقع שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

בழמם בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשובי תשלום).

ה. **הנואם יצחרר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.**

העתיק ההחלטה ישלח בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור חוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוד תשפ"ג, 05/07/2023 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי מאיר, שופטת
סגנית נשיא

הנאום:

כמפורט

[פרוטוקול הושמטה]

נ"י התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ט"ז תמוז תשפ"ג, 05/07/2023 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא**

בית המשפט מшиб למסימה את תיק המוצגים בתיק.

הוקלד ע"י לירן ביטון יהודית מ.